

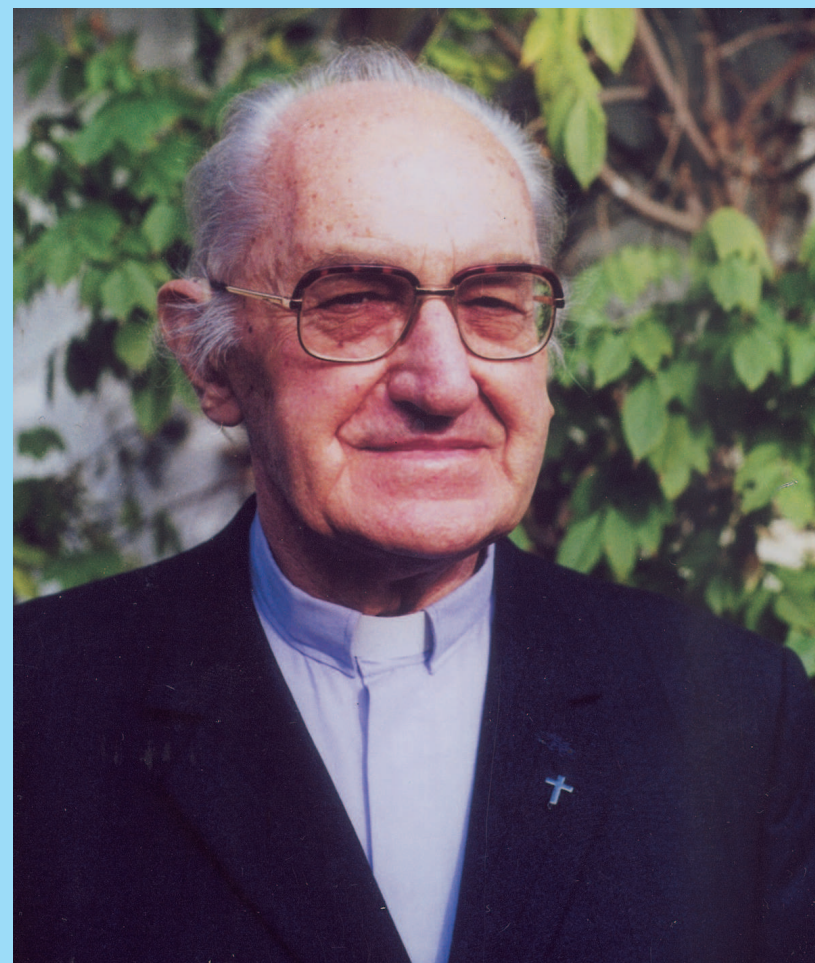

Antal Atya síremléke a kolumbáriumban

Templomunk látképe

**Megemlékezés Drága Lelki Atyánk
Mersei Antal Atya,
püspöki tanácsos tb. Főesperesről
születésének 100. évfordulóján**

1919–2007

Az áldott Szakos Gyula püspök Atya. A nagycsaládosokat segítette és minket: a templom építését!

Kármelhegyi Boldogasszony (Feszty Mara)

Megemlékezés
Drága Lelki Atyánk Mersei Antal Atya,
püspöki tanácsos tb. Főesperesről
születésének 100. évfordulóján
1919–2007

**Ő alapította a Kármelhegyi Boldogasszony
Egyházközségünket, és építette fel templomunkat,
és tanított meg minket a Szűzanya szeretetére
Született: 1919. május 14.**

Családja Dél-Bajorországból származik. Őket még *Mária Terézia* telepítette hazánkba, mivel a maláriajárványok miatt megfogyatkoztunk. A Meichel családból 3 testvér indult el Ausztrián keresztül. Egyikük ottmaradt, Antal atya még felkereste őket. A másik Budafokon, a harmadik testvér Törökbálinton telepedett le. A budafoki leszármazottaik még mindig ott élnek.

Édesapja *Meichel Antal* 40 évig volt postás Budapesten. Itt ismerte meg jövőő feleségét, ***Botos Máriát***, aki már 11 éves korában kénytelen volt munkát vállalni. A Párizsi Divatház tulajdonosa gyerekeire vigyázott, majd szakácsnő lett. Őt gyermekük született.

A Posta és a körülmények nyomására a gyerekek érdeke miatt nevét Merseire magyarosította.

Juliska sorban a második gyermek hamarosan bélhurutban meghalt. Antal megkapta a betegséget és a halálán járt.

Mersei Antal Atya

Ekkor az édesapa leborult a templomban a Szűzanya előtt, és kérte gyógyulását. Fogadalmat tett, hogy fiát Neki adja és papnak fogja nevelni. A gyermek meggyógyult.

Mikor ezt fiának később elmondta, aki orvos akart lenni, hogy életét a Szűzanya segítségének és csodájának köszönheti, akit az egész család nagyon tisztelt, – Antalt, Toncsit, ahogy a családban hívták, ez mélyen megérintette, és ezt a Szűzanya meghívásának élte meg.

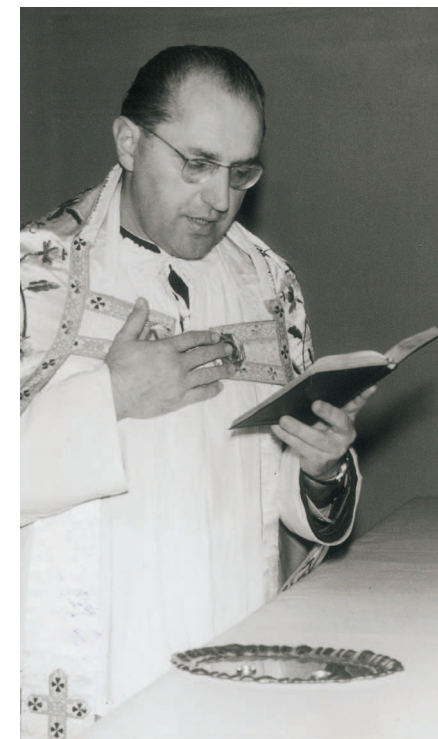
Akkor ő is fogadalmat tett, hogy pap lesz, és Mária tiszteletére templomot fog építeni. És ekkor kezdődött el hihetetlen rajongása a Szűzanya iránt, amely egész életét végigkísérte. És ebbe mindenkit bevont, akivel találkozott és erre kicsit is nyitott volt.

Az édesapa az első világháború katonájaként vitézségi érmet és kitüntetést kapott. Ekkor azt kérte, hogy szeretne lemondani róla, inkább az államtól valami földet kér a gyermekek ellátása miatt. Törökbálinton az Annahegyen kapott két nagy szőlőt, gyümölcsössel. A gyermekek, főként a szülők ott sokat dolgoztak. Ilyenkor sokszor Toncsira bízta 8 éves húgát, Tercsit.

Antal a középiskolát a budapesti cisztereknél végezte, ahol az úri fiúk kissé lenézték, de a legjobb tanuló mégis ő volt.

Otthon a szobában járkalva tanulta hangosan a görög ábécét, és kishúga addig nem kapott ebédet, amíg ő is kívülről nem fújta.

Mersei Terézia Jozefina néni (a régi Tercsi) már 90 éves, de még most is felmondta nekem. Mesélte, hogy Toncsi melegsívű, pontos, és pedáns volt, hihetetlen szorgalmas, jó eszű, és katonás. Otthon mindennek pedánsnak és rendben kellett lenni. Szeretett futballozni is. (Később papként is nézte a meccset, nagy hangos buzdítások közepette. A Fradinak drukkolt.)

Antal Atya keresztekét áld meg

Köszegre jelentkezett papi szemináriumba, a missziós rendbe. Az Igazgató a legmelegebben ajánlotta, mély hitéletét kiemelve az Elöljáróknak. De ott hamarosan vérhas tört ki és mindenkit hazaküldtek. Mégis ez volt a kapocs, hogy később igen nagy barátja lett **Kondor Lajos** atya, aki missziós rend tagjaként volt Fatimában és a **látnok gyermekek posztulátora.** (A boldoggá avatás intézője, és minden magyarnak, aki jött, nagy jótevője.)

Keresztelés a régi kápolnában

Ezért Antal Székesfehérváron jelentkezett világi papnak.

Szentelése után, mint német származásút Budakeszire, a sváb községbe helyezték káplánnak. Családokat látogatott, összefogta a fiatalokat. Virágzó cserkészlet, sok hittanos, kirándulások, a Szűzanya-tisztelet elmélyítése lett az eredmény, a fiatalok rajongtak érte.

Majd behívták katonának táborigazgatóként hadnagyi rangban. Egy alkalommal vonat indult Németországba Kelenföldről, vagonban vitték a sebesülteket hadifogolyként a kórházból. Mikor atya megtudta, hogy egy súlyos beteget ott hagytak a kórházban, mondta, nem lehet otthagyni, még meghalhat, leugrott, és visszament érte. Mire visszaértek, a vonat már elindult. Menetközben lebombázták. A család

tudta a vonat számát, si-
ratták és gyászolták, míg-
nem Németországból kap-
ták az üzenetet, hogy él.
**Mindnyájan elmentek a
Szűzanyának hálát adni.**

**Atya, amiért meg-
menekült, újra megújí-
totta fogadalmát, hogy
templomot fog építeni a
Szűzanyának.**

Fronton a füle megsérült
egy robbanásban, hallóké-
szüléket viselt élte végéig.
Kisegített állomáshelyén
a templomban. A hívek
elmentek a püspökhöz,
kérték, intézze el, hogy
atya ott maradjon. De
ő haza akart jönni.

**Leszerelése után nem-
sokára hívta dr. Shvoy
Lajos székesfehérvári püspök, hogy Érdre helyezze.**

**Érd, Károlyi gróf birtoka volt, tele gyümölcsös-
szel, egyes részeket így is hívtak: „Cseresnyés,”
„Fenyves”. Kártyaadóssága miatt felparcelláztatta.**

Egy jókora részt a Magyar Posta vett meg, fel is parcelláz-
ta, postásainak részletre eladta. De 8 telket a Vezérigazga-
tóság leszakított, és itt központi székházat építettek. Ma
kulturháznak, faluháznak neveznék. A postások itt gyűltek
össze, mindent megbeszélni, szórakozni, felüdülni, barát-

*Nehéz Márta, Atya első lelki
gyermekai közül. Aki járt
óvodájában, neki köszönhetette
Szűzanya szeretetét. Betegségében
befogadta és haláláig ápolta*

Antal Atya tanít minket

kozni. Itt határozták el, hogy árkot kell mindenkinek ásni, (Ez máshol nem volt) és fásítani kell.

A központi székház területe gyönyörű volt. Hatalmas nyárfákkal, gondozott füves részekkel, és stranddal, tekepályával. Lehetett pingpongozni, focizni, kézilabdázni, és fürdeni (rendezett kabinokkal). Az egész Postástelep nagyon szép volt, és ez a név egyszerűen ráragadt.

Azonban a Gellért utcától egészen a Gábor utcáig hatalmas foltokban nádas volt, amit több forrás táplált. Egyet befogtak strandolásra a székháznál egy nagy medencébe,

*Antal Atya, Nehéz Márta – egyházközségi ügyintéző,
P. Octávió gráci kármelita házfőnök, aki térden állva énekelte
az Ave Máriát a Szűzanya képe előtt gyönyörű bariton hangján*

valószínű még a háború előtt, az 1938–1940-es években.

Szép közösség alakult ki, itt sportoltak, fürödtek, söröztek és tanácskoztak a postások, vagyis közösségbe verődtek.

Egy ilyen találkozáson döntötték el, hogy kéne nekik egy templom, meg hát egy pap is. De hát templomnak nem parcelláztak. Ezért felajánlottak egy 12×6 méteres, 8 oszlopon álló kuglizásra, és pingpongozásra használt nyitott „helyiséget.”

No de ki legyen a pap? Nem lehet idegen, esetleg „rátarti” lesz, csakis közülük való.

A Posta Igazgatóságát kérték, ott egy buzgó, akkurátus hölgy elvállalta az ügyet: **Maczkó Margit.** Többször és lerázhatatlanul ment **Shvoy Lajos** püspökhöz, hogy adjon olyan papot, akinek postás a papája. Nekik ilyen nyilvántartásuk nem volt. Végül **Szabadkai József** atya, a tusculánumi egyházközség papja, aki törökbálinti káplán is volt, püspöki szertartóként bejárta a püspökségre, említette hogy van egy bálinti pap, akinek édesapja postás, jelenleg tétényi hitoktató, cserkészvezető, megjárta a háborút, sváb, tele akaraterővel és tettekkészséggel, a gyerekek, fiatalság iránti nagy vonzódással, és szeretettel.

*A már gyógyszerész N. Márta,
aki több mint 50 évig volt
Antal Atya munkatársa*

De a Püspök igen fiatalnak találta (28 éves volt.) Akkor a postások kijelentették, hogy ők nem akarnak Tusculánumhoz tartozni, mire kinevezte **Mersei Antalt.** (Az is segíthetett, hogy a püspök papája is postás volt.)

Természetesen nem plébánosnak, ahhoz dukálna egy templom, és elsősorban egy élő közösség, ami egyik sem volt.

Innen idézem Antal atyát:

Azt mondta nekem a püspök atya:

„Fiam itt semmi sincs.

Neked kell közösségbe formálnod őket.

Megtanítani szépre-jóra, az Isten szeretetére.

**Főleg az életükben vegyél részt. Bár fiatal vagy,
de tettekkész, ezért rád bízom őket.**

**Tegyél, amit tudsz,
jóindulattal mindig támogatni foglak.”**

Boldog voltam: az első önálló feladat. Bemutakoztam. Az idősebb postások fiuknak tekintettek, mindenben segítettek, de mindenbe bele is szóltak. Belőlük alakítottam ki az első képviselőtestületet.

1947. szeptember elsején alakult meg egyházközségünk. Összegyültünk, jön a tél, be kéne falazni a pingpongozót. Nagy volt a szegénység, csak 15-os falat tudtunk az oszlopok közé húzni, vagyis 1 sor téglát. (Ez 10×6 m volt, később bővítettük 10×20 méterre.) **Hegyi Sándor** bácsi volt az ingyenes kőműves mindvégig, merthogy minden évben valamit foltozni kellett. Segédje rendszerint én voltam.

Padok is kellenének, meg oltár is – mondtam a képviselőknek. Jól van, majd elintézzük, és akkor szétbontották a fürdőkabinokat, mert deszkát sehol sem lehetett kapni. Ezekből készült az oltár, és a padok. Úgy néztünk ki, mint

egy afrikai misszió. (Közben egy Postán dolgozó fel is jelentett a püspöknél, hogy nem jól csinálom, hiányzik a papi méltóság. Atya hívott, és mondta, Fiam bízom benned, csak csináld tovább. Az illető végül kedves hívem lett.)

A kápolna telekkönyvi tulajdonosai a postások voltak. Tudomásul vették az építkezést, és nem emeltek ellene kifogást, mivel azt tőlük megvettük. A Polgári Törvénykönyv szerint az új tulajdonos az Egyházközség volt. De ezt a jogunkat a kommunista bíróság előtt nem lehetett érvényesíteni.

A Posta hallgatott, és mi zavartalanul használtuk...

Próbáltunk engedélyt kérni bővítésre, de azt sem engedték. A drága főmérnök **Késő Géza** bácsi a Tanácsházán dolgozott, ő adta az elszakított országrészeink jellegzetes neveit a most kialakított érdi utcáknak, hogy ne felejtünk! Istenhívő volt. Valahogy elintézte, hogy titokban a kis helységet elől és hátul 2 méterrel megnöveljük. De ő is kockáztatott. Így lett oltárunk és hátul „kórusunk.” **Felesége a sakkbajnok Marika néni** a Földhivatalnál dolgozott, és mikor látta, hogy érvényes a szerződés, csendben beiktatott minket.

Később újra és újra kértünk engedélyt, de csak akkorát építhettünk volna, újat, amekkora a régi. Ma már ez a kis kápolnánk területe a Szent József Otthon bővítésére adott lehetőséget.

De a gyerekek már jöttek, mert sportoltam velük, és megérezték, hogy ők a **legfontosabbak...** A hittanórák vidámak voltak. Kölcsonkönyvtárt is csináltam. Egyre több gyerek jött, és hozták szüleiket.

Albérletben laktam. Egyre több gyerek csöngetett, koldultak egy kis enivalóért. De a testvéreik is éhesek voltak!

Megint csak a képviselőkhöz fordultam: Segíteni kellene! Nyissunk óvodát! De hogyan? Miből?

Hamarosan jelentették, üresen áll a Széll Sándor nyaralója, nem jött ki a háború után, kérdezzük meg. Nagyon rendes ember volt. Szívesen átadta nekünk 3 évre a házat óvodának.

Főzni kezdtünk. Jöttek is sokan, naponta 25-30-an de nemcsak gyerekek, ebédre bárki betérhetett. Egytál ételt főztünk.

Zarándokúton.
„Mindketten a Szűzanyáért dolgoztunk és éltünk.”

Épül a templom

A gyerekekkel a **Keresztes Nővérek** foglalkoztak. (**Ilona, Klotild, Paula Nővér**) szereztünk kis ágyakat, ágyneműket. Délben betoppantak a nincstelenek, de ebéd után el kellett menniük, mert a gyerekeknek aludni kellett. Jöttek a szülők is a gyerekekért, nekik is jutott. (**Jekliné, és Faragóné főztek ízletesen.**)

Hogyan tudtuk fenntartani? Az UNICEF-től (USA segély) kértem és kaptunk élelmiszert, a Posta szakszervezete is hozzájárult, és maga az egyre jobban összetartó Egyházközség is.

Kihirdettem: az Egyházközségnek felajánlott pénz ne a kápolnára, és ne a plébánia megszervezésére menjen, hanem a nyomor enyhítésére! Az az első! Elképesztő nyomor volt a háború után! Az embereknek először szeretet kellett, nem a templom.

Kész a templom

Az éhségnél is nagyobb volt a lelki nyomor és kétségbeesés. (A legnagyobb szegénység Postástelepen volt.) Érdről 1945 január 8-án, háromezer férfit vittek el a Gulágra a szovjetek, illetve megbízottaik. Valami ürüggyel összehívták őket, majd házról házra jártak. Egy édesanya elmondta nekem, hogy csakúgy tudta a fiát megmenteni, hogy beágyazta.

Tudtam, hogy az étkeztetésnél is nagyobb feladatom van: a tönkrement lelkeket a Szűzanya szeretetével átitatni.

Óvodánk **addig tartott, amíg 1950-ben az állam nem intézkedett:** Egyház kezében nem lehet óvoda! A házat meghagyták a tulajdonosnak, de a jogukat elvették. Vele együtt a teljes felszerelést államosították.

Az óvodát átköltöztették a Gyula utcába, egy államosított gyönyörű villába, ami a híres **Bakay** professzoré volt.

A postások székházát átvette a szakszervezet, ami útban volt lebontották, a telektömb szélére építettek egy nagy nyaralót, a budapesti postások gyermekeinek. Több évig használták. De mivel télen fűthetetlen volt, nem volt rentábilis. Végül 1996-ban átengedték a Kármelita Rend Alapítványának, Idősek Szeretetotthonának. (Tőlük vette át a Betegápoló Irgalmas Rend, **Kozma Imre** atya. Az egészséget át kellett építeni. Szent József Otthon.)

Szegényes kápolnánknak és Egyházközségünknek nevet kellett adni

Töprengtem, mi legyen az?

Megint a postások segítettek ki, mert hamarosan jött egy, és hozott egy csomagot, amit nem is rendeltem, a Budapesti Kármelből 1948. július 8-án.

Skapulárék voltak benne. Jelet láttam, és a Szűzanya üzenetét nekem, hogy ez óriási összetartó erő lesz egyházközségünknek, és híveimnek. A Szűzanya ígéreteit hordozzák:

„Oltalom vagyok a veszélyben, különösen a halál órájában!”

(Antal atya ezt templomunk oltára fölötti Kármelhegyi Szűzanyát ábrázoló ólomüveg ablakra is felíratta. Imádságos szívvel olvassuk el vasárnaponként, mint Antal atya szellemi végrendeletét. És mondjunk el egy fohászt, hogy nem felejtettük el.)

És az 5 első szombat, hogy aki elvégzi, megmenti **a kárhozattól! Kimentí a tisztítóhelyről, az első, halálát követő szombaton. Ha szombaton halna meg, nem is kerül oda.**

Előre láttam, hogy minden első szombatot, ill. vasárnapot Ővele fogjuk majd megünnepelni, Ő lesz a mi Védelmezőnk. Jönnek majd, hiszen a Szűzanyát sokan szeretik.

Így lett kis kápolnánk és Egyházközségünk neve a Kármelhegyi Boldogasszony.

És a hívek jöttek. Minden első vasárnap gyóntak, áldoztak (idegen atyát is kértem a gyóntatáshoz) viselték a skapulárét és nagyon megszerették a Szűzanyát.

Mivel lelkiekben és anyagiakban gyarapodni kezdtek, elkezdünk buzgón zarándokolni Mária kegyhelyekre. Makkosmáriára minden évben mentünk, volt, hogy gyalogosan, néha rezes-banda kísérettel, akik egyházi énekeket fújtak. Gyermekek is jöttek, imádkoztunk, majd következett a piknik és a foci. Mindenki boldog volt. **Mondhatom a Szűzanya tisztelet a vérükké vált.**

1954 decemberében felajánlottam az Egyházközséget a Szűzanyának, nagy ünnepség keretében.

Sok évi albérlet után **Antal Lajosné** ajánlta fel házát a Gellért utcában, amit átépítettünk plébániának. 1959. június 25-én költözhettem be, 12 év albérlet után (120 m²).

Shvoy püspök atya 1962. június 12-én plébániai rangra emelte az eddigi lelkészséget és annak első plébánosává engem nevezett ki, miután vizsgálatot tartott: nézte a lelkiiséget és anyagi helyzetünket. Munkámmal meg volt elégedve.

Nagy ünnepeink voltak a körmenetek. **Sándor Ferencet és a hűséges drága Margit néni feleségét sokan ismerték.** Ő művész volt, tehetséges festő. (Ő festette a lila leplet is, amivel nagybőjtben letakartuk az oltárképet.) Csodálatos kézimunkákat készített az oltárra. Amíg nem volt kántorunk, a harmóniumon is játszott. Mégis az egyszerű munkát szerette, a kápolnát is takarította.

Az úrnapi körmentre felejthetetlenül szép liturgikus jelképeket, angyalokat rakott ki virágsziromból. Már előző vásár-

nap kellett hirdetni, hozzanak szirmot, szín szerint válogatva. Hoztak is az ünnep előtti napon. Sokan jöttek hozzá már hajnalban. Majd a gyerekek teli kosarakkal, ők is művészkedtek. Senki nem mert rálépni, csak a másnapi körmenet. Minden sarkon boltíves virágokkal díszített sátor állt. Versenyeztek az utcák, a hívek, a fiatalság, kié legyen a legszebb.

Meghatódtak, hogy oltárukon pihen meg az Oltáriszentség, és megáldja házaikat, és családjukat. Mindenki boldogan vitt ezekből a virágokból haza. Ma már senki sem tartja érdemesnek olyan csodaszépet alkotni, amit egyszer lehet csodálni, aztán elfújja a szél.

De mi megőriztük a hagyományt, mert az új templomunk külső falán elhelyeztünk 4 kis oltárt, és Úrnapkor ugyanúgy vonul a körmenet, de már csak a templom körül.

Majd ajándékba kaptunk 2 telket, de az Egyház nem szerethetett semmit. Ezért a *Sándor házaspár* nevére írtattuk,

Antal Atya a gyerekek egy csoportjával foglalkozik

azzal a kikötéssel, amint lehet, átadják nekünk. Ami évekkel később megtörtént. Így meglett a 2 telek, de a jövődó templomnak 3 kellett volna. De a harmadik, a sarki telek évekig nem volt eladó. Nehézségek árán, de sikerült megvennünk. Kész volt a templom helye.

De építési engedélyt nem kaptunk 1950 óta – soha.

Majd jött Horváth János minorita atya, akit öreg korára **Nehéz Márta** és szülei fogadtak be házukba és láttak el hosszú évekig. Ebédelni a plébániára jött mindig. Egyszer megrendülve mondta, – hogy megjelent neki a Szűzanya a kis kápolnában, és azt kérdezte tőle, – Miért nincs itt Kármelem? (Magnevezett neki egy személyt is, akit támogathat ez ügyben.)

Erre felbuzdulva és reménykedve elmentünk Fatimába, ahol **Kondor Lajos** barátom elvitt minket a fatimai látnok, **Lucia Nővérhez**, aki a konventben (a nővérekkel együtt) fogadott minket. Kértük, imádkozzon Szűzanyához, aki annak idején többször megjelent neki, hogy kapjunk engedélyt. **Lucia nővér** Kondor atya közvetítésével azt kérte, **hogy végezzünk minden csütörtökön engesztelő szentórát, szentmisével, és a Szűzanya velünk lesz.** Megígértem és meg is tartottuk a mai napig. (Ezt írta Antal atya visszaemlékezésében 1999 szeptemberében, 81 éves korában. Annak idején megkérdeztem, honnan tudta a sok nővér közül, melyik Lucia Nővér, hiszen alig látszott ki az arcuk, és olyan egyformák voltak. Azt mondta, hogy a szeméről ismerte fel.)

1976. május 13-a óta minden csütörtökön du. 5-7 óráig engesztelő szentségimádást végeztünk, átlag 75-90 hívemmel, a mai mapig. (Ezt 1992-ben írta Atya, a templomszentelés után, amikor **Takács Nándor püspök** azt mondta neki, hogy jó lenne összefoglalni a templom történetét.

Atya folytatta:

1986. november 17-én határoztuk el, hogy vállaljuk a templom építését. 1986. december 12-én hagyta jóvá az Egyházmegyei Hatóság. (1042/1986)

1987. április 10-én jóváhagyta az Állami Egyházügyi Hivatal. (503/1987)

Nagycsütörtökön kaptuk meg – folytatódik az atya visszaemlékezése – azzal a kikötéssel, hogy gyűjteni nem lehet. (520 m² 1000 fő befogadására készült.)

1988. február 10. Városi Műszaki Osztály (594 /1988)

1988. október 15. Elkezdjük az építést.

1989. július 16. Megszentelte az alapot dr. Szakos Gyula püspök.

1991. szeptember 29. Körmenetben jöttünk a kápolnából, az új templomunkba. Hatalmas tömeg sereglett össze: ünnepeltünk együtt, hálát adva a Szűzanyának.

1992. július 12. Ekkor szentelte fel templomunkat dr. Takács Nándor püspök a Kármelhegyi Szűzanyának.

A TEMPLOMRÓL

Végre elkezdhattuk. Mindeddig sokan akadályoztak a templom építésében, sok visszautasítás, és a sok gúnyolódás. És sok keserű és álmatlan éjszakámba került nekem. **Végre!**

Induláshoz volt 2 telkünk, amit eladtunk. Minden templomban gyűjtöttek, küldött *Szöke János*, (OstpriesterHilfe,) az Europaischer Hilfsponds, *Valentiny Géza* és *Ft. Neményi Lajos atya*, aki 1 milliót Forintot küldött. Kaptunk még **Máriaremetéről** is 1 millió Ft-ot. Hálásan köszöntük, Isten

áldja meg őket, de mindez töredék, és akkor elindultam külföldi kéréseimre.

Marosi Gábor építész csodálatos tervet készített nekünk:

520 m², amely minden generációnak otthont nyújt: a főhajótól balra nyílik a **keresztelő kápolna**, ahol a kicsit felveszik az Anyaszentegyházba, és a közösségbe, később ott totyoghatnak szentmise alatt az elhelyezett játékokkal. Felette **a hitoktató és az ifjúsági terem**, ha felnőnek. Középső rész **az istendicséret, és a közösség megélésének helye**. Jobbra nyílik a **kolumbárium**, az urnatemető a templomból. A hazatértek az Oltáriszentség sugárzásában nyugszanak majd.

A tervezés részletei bár állandóan késlekedett, ezért álltak a munkások – de **Berta Bandi** mindig kitalált valamit – megérte, mert művészi és a kész templom csodálatos, világos, családias, megragadó, gyönyörűséges és áhítatot sugárzó lett.

Csibi Árpi segített gépekkel kirántani a gyümölcsfákat. **Török Anti** csinált kerti csapatot. **Berta Endre** mellett **Fran Kovics József** és még három erdélyi kőműves dolgozott. **Lepel László** statikus segített nagyon sokat. **Emm Lajos** segédmunkás volt, nagyon alapos és okos, kineveztem **gondnoknak is**, és az építkezés minden anyagát ő tartotta nyilván, miközben továbbra is dolgozott az építkezésen.

A hatalmas gödörben, (mélyre kellett menni, mert talajvíz volt) amire azt mondták beleférne a templom – a vasháló rengeteget **Bodor Anti** bácsi remek munkája fémjelezte. **Molnár Vilmos** volt az ács, és segédje **Lenkovics Lajos**.

Az ajtók, ablakok és padok kivitelezése Farkas Mihály asztalost dicsérik.

Készület a körmenetre

Még templomunknak csak a falai álltak, akkor is itt tartottuk meg búcsúnkat. Igen sokan jöttek, buszokkal is. Akik jelentkeztek előre, szállással fogadtuk. Híveinket kérdeztük, hány embert fogadnának be. Címekkel a kézben vártuk őket. Érkezés után vacsorával fogadták a szállást adók, az ünnep előtti este. De sokan aludtak a falak között, és a fedetlen kóruson, éjfélig tartó szentségimádás után. Ebédet főztünk nekik az udvarban. Lángost és fánkot hoztak a hívek.

Máig tartó barátságok kezdődtek a Szűzanya közvetítésével. Pl. **Ágfalvi Margit** néni, aki sokszor főzött nekünk, akkor is, ha német barátaink csak úgy betoppantak, és a Hollóházi Imacsoport között. **Lukácsné Katika** lelkes vezetésével, aki máig emlegeti, olyan kegyelmet kapott a templomban, amely megváltoztatta életét.

Új Emberben hirdettük meg, mivel kármelita templom eddig a világi egyházközségekben nem volt, ezért nagyon sokan jöttek.

Nagyszerű kőművesünk volt a 3 év alatt: Berta Endre érdi kőműves és brigádja. Ha ő nincs, nagy bajban lettünk volna: (Neve ott van a bejáratnál.)

Daru emelte fel már a hatalmas ragasztott fa tetőszerkezetet, a fal fölé, amikor kiderült, hogy a terv szerinti falmélyedések és kiugrások máshol vannak. Pánik volt, de Berta rögtön ugrott, kitámasztotta máshol a falakat és erre eresztették a tetőt, és az megtartotta, míg alá tudtak falazni. Ha ő nincs ott, vége a tetőnek.

Csodálatos pillanat volt, amikor a toronyra a daru felemelte az ezüstös keresztet, amely a napban szinte villámokat szórt. **Sokan sirtunk: Jézus él!**

Az építésnél segíteni néhány órára szinte mindenki megjelent, ha a templomban nem is.

Az építkezésben nélkülözhetetlen munkatársam volt **N. Márta**, aki vállalta az anyagbeszerzést, bérkifizetéseket, munkásoknak az ebédrevaló beszerzését, az Egyházmegyei Hatóság felé az elszámolást, és a könyvelésre való előkészítést.

Könyvelőnk **Kümmel Katalin** volt. Intézte az ÁFA visszatérítéseket, SZTK ügyeket, stb. Munkája tökéletes volt. Kétszer volt állami ellenőrzés. Az Apehnek **Nehéz Márta** számvevő adta át az iratokat, és állt rendelkezésre az ellenőrnek. Két napi ellenőrzés után azt írták a jegyzőkönyvbe: hogy ilyen pontos és lelkiismeretes egyházi elszámolást még nem láttak.

Legnagyobb segítőm a Képviselőtestület volt. A legjobb munkatársaim ők voltak, dolgoztak, meglátásokkal segítettek. Említhetem **Gurubi Istvánt és Szelp Györgyöt**. Vele beszéltem meg az építkezéshez mindenfajta társadalmi munka megszervezését. Tőle kértem ezt az óriási segítséget, és meg is kaptam. **Felesége, Bubenik Viktória** vállalta a templom díszítését. Nagy feladat volt férje vállán, sok időt rabolt, mert sokat volt mellettem, és Viki engedte, és segített nekem is. Isten megáldja mindkettőjüket. Hálás köszönet a **Magdics és Varga családnak** mindvégig papi éltemben.

Munkatársai Battai Istvánné, Klárrika és Nagy Mihályné nagyon buzgók voltak. Klárrikára később is mindenben azonnal lehetett számítani. Mélyen hívő és mindig szolgálatkész. **A hitoktatásban segített Klárrika, és Izsó Lilla** is. Segítségem volt még **Zöld Magdi és Hunyadi Ferencné Márti, és az ő szülei.**

A kolumbárium bevételeinek elszámolását a **Szelp házaspár** vállalta.

Aki mindenütt ott volt, mikor a tervező nem volt elérhető, az **Késő Géza** volt, Mikor kétségbe estünk, itt az anyag, és gond is... de ő sohase habozott, ugrott és mindent megoldott. Már az örök hazában van. Isten áldja őt. **Mikor láttam a Gézát, és a Berta Bandit, az a nyugalom napja volt.**

Bár sokszor az utolsó pillanatban tudtunk fizetni, **adósságunk nem volt.**

A templom belső munkái:

Az oltár fölötti hatalmas és csodálatos ólomüveg képet **Mohay Attila készítette. A Kármelhegyi Szűzanya karjában a Kisjézussal** az ószövetségi Illés próféta Messiás előképét jelző felhőben jelenik meg. Mária másik kezében a skapuláré, nekünk, de a katolikus egyháznak, és minden embernek oly kedves ígéretekkel. A körülvevő ablakok a Kármel szentjeit ábrázolják Illés prófétától kezdve. De itt van a Szentcsalád, és az Irgalmas Jézus is.

Antal Atya kereszstel

Csodálatosan szép a kórus kerek ablakán a gonoszt legyőző Szent Mihály, akinek a képe reggelente bevetül az oltár elé a rózsaszín carrarai márványra.

A monumentális keresztút Bakallár József mély ihletettségi munkáján a mai ember keresztútját festette meg. Szenvedő arcok néznek ránk egyedi megoldásként a kórus alatti falra teljes szélességében egyben megfestett 15 állomás alakjaiban. Cirenei Simon arca a tervezőé, Jézus mellett a festő arca, a templomépítő atya, Arimateai József arcával takarja gyorsba Jézus testét. Ezek az arcok megörökítik jelenlétükkel azt a sok küzdelmet, amit velük együtt mindannyian átéltünk.

Szt. Antal, Szt. József, és Jézus Szíve szobrok Mária-hegyi János alkotásai.

Mohay Attila készítette a többi csodálatos ólomüveg ablakokat! Az oltár fölé és mellé. Itt, aki nézi, máris imádkozik: Ez áll rajta:

Jézus életem, erőm, békém, Jézus Társam, örömöm.

Már nincs mit félnem, mert bennem élsz.

Oldalablakokon megfestette **Mindszenty Józsefet**, korunk vértanúját, **Kaszap Istvánt**, a hőslélkű szerzetest, és a Szt. Családot, hogy őrizék családjainkat.

Domonkos Béla a híres szobrászművész, akinek szobrai az egész országban híresek, alkotta a Kisjézus szobrát, a Világ Királyője szobrát, a keresztelő Szt. Jánost, a gyönyörű gyertyatartókat. (Végül a kolumbáriumban Antal atya bronz plakett képét is.)

Pázmándi Jutka néni, aki 3000 levélre válaszolt, és küldött képeket, kis füzeteket köszönetül.

Simon Ferencné, a szelíd, **mosolygós Pirike**, aki 15 emberre főzött 3 évig, és nem szólt, mikor dél körül háromszor

is tálalni kellett a különböző időkben a beeső munkásoknak, fáradhatatlan jókedvvel.

Szelp Györgynek, a képviselőtestület elnökének, **Gurubi Istvánnak**, és a többieknek ma is hálás vagyok. **Szelp Györgyné Vikinek**, aki az eladott kolumbáriumok nyilvántartását és könyvelését végezte, melynek összege is befolyt az építésbe. A tökéletes famunkákat, elválasztókat, padokat, **Farkas Mihály** a régi vágású precíz asztalos művészi módon készítette. **Kümmel Katalinnak**, aki az egész építkezés könyvelését végezte, amit az APEH-ellenőr később megdicsért kétszer is. **Domonkos Béla** szobrászművész különlegesen szép szobra Mária a Világ Királynője, és a bronz Kisjézus, az egyedi virágtartók templomuk díszei lettek. **A székely családoknak**, akik közül külön köszönet a **Domonkos családnak**.

A kolumbárium színre egységesen készült fülkéi egyszerűek és áhitatot sugárzóan szépek. Néhányan már az építők közül itt nyugszanak.

Templomunk legfőbb ékessége a **Feszty Masa** (Feszty Árpád lánya) festette **Kármelhegyi Szűzanya kép**, amit térden állva alkotott, és ami a szükség kápolnától kezdve kíséri és tart össze minket. A festmény 1958. július 16-ára készült el. Áhítat sugárzik róla, és a sok imádság fénye. (Antal Atya mondta nekem, hogy előtte két csoda is történt. Az egyiket **Késő Géza** bácsi élte át, akihez szólt is a Szűzanya.)

Őérette történt minden. „Mária kezét fogva Jézushoz.” **Mindig ez volt az én a jelmondatom, amit mindenkinek szerettem volna megtanítani 53 éves munkám során.**

A templomot 1988. október 15-én kezdtük, és 1992. július 16-ra, a Kármelhegyi Szűzanya ünnepére fejeztük be. (Költsége 50 millió Ft volt, + az étkeztetés, beugró munkások, szállítások, benzinköltségek, saját pénzből és **Horváth János** atya adományaiból.) **Takács Nándor** székesfehérvári püspök szentelte fel 1992. július 21-én.

Hatalmas ünnep volt. Itt volt *dr. Antallóczy Lajos* atya, aki előkészítő lelkigyakorlatot is tartott. *Gyulai Oszkár* atya, kedves jó barátom. Jöttek a kármeliták, a rendfőnök *Rumi Tamás*, *Berthold*, *Fabián* atyák.

Mivel ez évben június 12-én volt az aranymisém is, zárandokok is jöttek, aranyozott indiai kehelyben ezüst stólat ajándékoztak. Itt voltak a szerzetes Nővérek, az Önkormányzatból sokan, a Polgármester, az Építési Osztály vezetője, Eljött *Ittész István* evangélikus, és a református *Baki Ilona* lelkész (akit szentéletűnek neveztek.)

Képviselőtársaim, a rendezők óriási segítséget nyújtottak: volt ivóvíz, mentőautó. 143 gépkocsit, és 6 autóbust helyeztek el a környező utcákban (árusok kérésre nem jöttek.) Hatalmas örömeinkre 16 órakor

MEGÉRKEZETT A TÖRÖKBÁLONTI FÚVÓSZENEKAR, *Kaszás Sándor* vezetésével, és baráti szeretettel jött a **TÖRÖKBÁLINTI FÉRFI ÉNEKKAR**, *Nagy József* vezetésével. Felzúgott: **ANGYALOKNAK KIRÁLYNÉJA**. Óriási tömeg könnyezett.

Az énekek között *Mojzer Gyuri* imádkozta elő a rózsafüzért hangosan. (Mojzer Gyurit Atya talán öt éves kora óta ismerte, mikor először bejött szüleivel a kis kápolnába. Életét végig kísérte, támogatta, szerette. Gyuri zárandoklatokat vezetett, csodálatos hangján az összes búcsús éneket vezette. Atya meghagyta nekem, legszebb papi ruháit, és az ezüstmisére kapott kelyhét neki adjam majd halála után, mert ő ugyanis pap lett. Ha még nem láttál kedves, közvetlen atyát, keresd fel **Tusculánum plébánosát** (szomszéd Egyházközség). Ő az, aki kimegy az utcára kocsikat is megszentelni, és nála van a legtöbb keresztelő, esküvő...)

Ezalatt a püspök szenteltvízzel hintette meg a falakat kívül és belül. Majd krizmával bekente a 12 bronz keresztet, melyek a 12 apostolt jelképezik hiszen az ő ta-

Bakallár József egyedi keresztútja

núságukra épül a templom, és tanításukra az Egyház. Jelképezik az Anyaszentegyházat is, mert ők voltak személyes tanúi Jézusnak.

Megáldotta az oltárt is, és elhelyezte **Szent Modest és Szent Severus vértanúk ereklyéit**. (A hitelesített ereklyét a kármelita provonciális atya: *Rumi Tamás* ajándékozta a templomnak.)

A Templomot ugyanis a szentelés idejére ki kellett üríteni, hogy a püspök odaférjen a falakhoz, a 12 apostol keresztjéhez.

Gógós Gyula kántor vezetésével **26 fős kórus zengte: MINDEN FÖLDEK ISTENT DICSÉRJÉTEK!**

23 atya misézett, híveivel, akik eljöttek (225 meghívó ment ki minden plébániára.)

A mise végén ismételt kérésre a Püspök fogadta a bukovinai székelyeket. (Érden **1300 bukovinai székely** élt, ebből 145 család Egyházközségünk területén. *Kóka Rozá-*

lia volt vezetőjük és összetartó erejük. Kérte, adjak nekik helyet a templomban. A keresztelő kápolnát ajánlottam fel. Amíg beszéltek (*Tamáská, Domokos Gábor*) elhelyezkedett a kóruson a **Bukovinai Énekkar**, a Püspök megáldotta őket, elénekelték a székely himnuszt, és állítottak egy gyönyörű bronz Világ Királynője szobrot, a híres szobrással, **Domonkos Bélával**.

A keresztelő kápolnába is faragtattunk egy népi oltárt. **Kóka Rozika** fel is tett fölé egy székely kendőt a falra, minden székely otthon jelképét. És ha ez egyszer csak valamiért nem lesz ott, akkor is tudják meg, hogy a kápolna az ő felszentelt, nekik felajánlott lelki otthonuk is, amit a Püspök is elfogadott, és felajánlott nekik. Amikor itt imádkoznak, érezzék itt van a székely otthon, és már az új életük otthona is. (Azért írtam le, hogy ezt a későbbi nemzedék se felejtse el. Isten előtt elhangzott szó, örökkévaló.)

A templom előterében márványtábla áll, rajta e fohász: Oltalmazd a belépőt Szűzanyánk!

Amióta itt vagyok, mindig hívtam kisegítő papokat, hogy híveimnek tág horizontja legyen. Rendszeresen voltak üldözött szerzetesek, nagy tudású papok.

Templomunkat a körülvevő telkekkel együtt, **szerettük volna a Kármelita Rendnek felajánlani, hogy mindig legyen papja egyházközségemnek. El is jött a Kármelita Generális, azt mondta, ennyit még nem ajánlott fel senki sem.** A képviselőtestület megszavazta, és **Szagos Gyula** püspök is beleegyezett, mert mint mondta, ő is sokat köszönhet a kármelitáknak. Ekkor ide helyezték **Zselepszky György, Fábían** kármelita atyát. (Hivatások hiányában ez a terv nem valósulhatott meg.)

Szeretnék itt maradni, amíg használni tudok, talán egy kicsit tovább is, nekem ez volt az életem. Ha elviselik 80 éves papjukat, aki a híveiért élt. Meg kell mondjam, hogy a sok

küzdelem ellenére nagyon boldog voltam köztük. Remélem az Úr meg lesz elégedve velem. Dolgozni szeretnék addig, míg a Mennyei Atya nem szólít meg, ahogy a Püspök:

Fiam, itt már nincs semmi dolgod. El az Egyházközség, áll a templom, vár rád az Örök Élet, és várnak rád itt is a Postástelepiek.

Úgy legyen, hogy mindnyájan találkozhatunk, mert felelős vagyok mindenkiért.” Végül azzal fejezi be Antal Atya:

„Egész életem az Szűzanya iránti szeretetem volt.”

(Eddig tartott az idézet: Antal Atya visszaemlékezései 1999 szeptemberében.)

A szerző, aki ezt a megemlékezést írja, már 12 éves korától ismerte Antal Atyát.

Hittanosa voltam, jártam már az „Óvodájában” is, de főként mi kislányok nagyokat labdáztunk a „sporttelepen.” Aztán elkezdünk misére járni naponta. Nem szerettem a Szűzanyát, a könyveket nagyon, ezért mentem könyvtárba barátnőmmel, **Óvári Margittal** szinte hetente. Atya mindig beszélgetett velünk. Végül kijelentette, akkor ad, ha naponta elmondok egy Üdvözlégyet. Majd felemelte háromra, majd 10-re. Sokszor ezt a kapuban daráltam el.

Atya egyszer azt mondta, kettőnket: Óvári Margitot és engem ünnepélyesen fölajánl a Szűzanyának a templomban: „Drága Szűzanyánk fogadd el e két leánylelek Érted lángoló buzgóságát, és ragaszkodó szeretetét. Te tudod, mi fáj nekik, mert Te Édesanya vagy. Felajánlom most Neked Egyházközségem zsengeit...” A felajánlás alatt a Szűzanyától jövő oly hatalmas szeretetáram járt át, hogy utána nem is tudtam másra gondolni. Nem is mentem férjhez, mert e szeretet halvány mását se láttam senkiben. Margit szerzetesi hivatást kapott. Most az UNUM főnöknője. (Mester Margit alapította, akit most fognak boldoggá avatni.) Er-

Antal Atya Arimatheai Szent József alakjában gyolcsba tekeri Jézust, Mária alakjában a tervező Marosi Gábor felesége, Böbe

ről csak az Atyával tudtam beszélni, aki megtiltotta, hogy elmondjam másnak. (Ő ajánlott minket a Knézits utcai Patrona Hungariae katolikus gimnáziumba is.) Én csak a Szűzanyáról akartam beszélni, érte élni, ezért egyre jobban részt vettem az Egyházközség és a plébánia életében. Végül anyukámmal vezettük a háztartást és a plébánián, ami jött. Ápoltuk az atya keresztmamáját, én részt vettem az irodai munkákban is, és mindenféle feladatban gyógyszerészi munkám mellett. Anya halála után egyedül, (Felajánlásból tettük.)

Atya a Szűzanya rajongója, „bolondja” volt. Ezért fogadhatott el munkatártnak. A gyerekek nagyon szerették, mert bolondozott, mókázott velük, átfütyült nekik a túloldalra, hogy megnyerje őket a Szűzanyának. Más vallásúak belógtak az órára titkon. Volt 120 hittanosa, és 60-70 első-áldozója is. Mikor velük beszélt, ragyogott az arca. Bárki bármikor jöhetett hozzá, mindenkit meghallgatott, ha kellett, pénzzel is segített. Béke papságba nem lépett be, bár

Középen a sötétruhás férfi maga a festő

felkérték. Rosszat senkiről sem mondott, és nem haragudott senkire tudtommal.

Mikor Horváth János atya beszélt a jelenésről, és hogy a Szűzanya a Kármelt hiányolja, akkor gondolt arra atya, hogy talán nem is annyira a köveket, hanem a lelkeséget kéri elsősorban a Szűzanya. Akkor felvette a kapcsolatot Antal Atya a kármelitákkal.

Elhívta Erzsébet asszonyt is a plébániára, és vele együtt imacsoportot hozott létre. (Este mikor a budapestiek hazavitték őt, láttuk egy fekete kocsiból mindig figyelték.)

Kindelman Károlyné, Erzsébet asszony a Szeretetláng kiválasztottja egy ideig lelki gyermeke is volt. Ma már a Szeretetláng mozgalom az egész világon, különösen Dél Amerikában terjedt el, hazánkban Erdő Péter bíboros is elismerte 1981-ben. Erzsébet asszony által azt is kérte a Szűz-

anya, hogy terjedjen el minél előbb a kármelita harmadrend az egész országban. Erre sokan jelentkezünk, és Bertold és Jeromos kármelita atyák 2 évig készítettek fel minket, mire beléphetünk a harmadrendbe. Új nevet kaptunk, az enyém Mirjam OCDS lett. (Mária, a harmadrendhez tartozó.) 1982-ben a római generális iktatott be minket fogadalomtétel után.

Atyának mindig meglepően okos gondolatai voltak, csak bámultunk.

Mellette valamit mindig intéznünk kellett. És sokszor meglepő és szinte lehetetlen tervekkel és feladatokkal állt elő, amire senki más sem gondolt. Ilyenkor tisztelettel, csodálattal, kicsit félve is néztünk fel rá.

Atya mellett mindenkinek lehetetlen feladatokat kellett megkísérelni megoldani.

Mint annak idején a kis Tercsi húgának.

Ilyen volt, hogy jött a konyhába: eladó a sarki telek, ami kell a jövő templomnak, de pénzünk nincs. Neked van egy jó barátnőd, a *Tolvaj Irénke*. Mesélted, hogy keresztapja hívó, (Ő térítette át Irénkét a katolikus vallásra) feltaláló, jószívű és gazdag. Menj el hozzá, és kérd meg, segítsen. – Nem tudok. – A Szűzanyaért menj, és imádkozzunk. Mondom Irénkének mi a kérés. Azt felelte, csak menj. Itt se tudom, hogy mit mondtam, de a keresztapa, *dr. Harmos Ferenc* kijött Antal atyához, hogy igaz-e a dolog, jó barátok lettek, és kifizette a telket. Az Atya haláláig misézett érte, olyan hálás volt.

Tolvaj Endréné Irénke lett a magyarországi Szereteláng mozgalom elterjedésének legfőbb oszlopa, a Szűzanya rajongója. Kápolnájuk romokból való teljes felújítója, imacsoportok megalkotója országosan. Zarándoklatok szervezője sok engesztelő imával és mérhetetlen kedvességgel. Ilyen határozottságot, amely ekkora szeretettel és sugárzó kedvességgel, és vidámsággal párosul, még senkiben sem

láttam. Ő a Szűzanya nagy titka. (Egyetemistaként vele laktam együtt keresztanyám üres lakásában. Életemben ilyen még sose volt azóta se, mint vele. Titokban kitisztítottam a cipőjét, mikor elaludtam, ő kimosta a ruhámat, mikor nem láttam, valamit megjavítottam, mire hazaértem várt valami étel. Egyikünk se tudta, mit készít a másik. Csak mindennap jött a nagy meglepetés és nevetés és szeretet. Előre féltem, mi lesz, ha ő, a lakótárs hitetlen, és mikor nyitottam az ajtót, bemutatkozás helyett azt kérdeztem: Szereted a Szűzanyát? Ő a református, rávágta nevetve: Igen!!! (nemigen hallhatott róla.) És bizony ő volt az, aki **leállíthatta volna keresztapját, és nincs templom!**

Ilyen volt, hogy szerezzek az építkezéshez egy jó kőművest. De honnan? A patikában nem mutatkoztak be a kőművesek. Sorba mentem azokhoz, akiket ajánlottak, de mindenkit lekötöttek már. Végül kedves kolléganőm, ki atya lelki gyermeke is volt, mondta, hogy nála dolgozott egy nagyon precíz. A *Berta Bandi*. Ő is elfoglalt volt, mégis elvállalta. Most már *dr. Pál Ilonkáról* el kell mondanom, hogy csodálatos munkabírásu, **mélyen hívó**, és nagyon **segítőképző** volt. Régi kápolnánkban nem volt fűtés. Atya állíttatott 2 cserépkályhát. Szombat este befűtöttek, senki se akarta éjfél tájban lezárni. Csak *Pál Ilonka*. Aki majdnem Parkvárosból, éjjel jött lezárni a kályhákat, gyalog. Egyszer lelkesen mondtam, hogy közel lakom, majd én. Mentem is egyszer-kétszer. De bizony olyan álmos voltam, hogy anyukám megsajnálta, és ő járt éjjel lezárni a kályhákat helyettem.

Máskor Atya szólt: Megyünk a püspökhöz az engedélyért, a tervező, a mérnök, és a világi elnök. Neked nem kell. Örültem. Hirtelen *Késő Gézát* kirendelték az aszfaltozást az új utakra kimérni. Nem jöhetett, elvittek engem is.

A Szereteláng kiválasztottja Erzsébet asszony Antal Atyával

Az atya valami címet is ragasztott rám, ki vagyok? Egyházközség számvevője.

Nahát, ott aztán várt tizenkét dühös ember, akik előre megmondták, hogy engedélyről szó sem lehet. Láttam, mindenki közülünk felkészült az érveivel.

Nyílt az ajtó, bejött egy idős, görnyedt, fájdalomtól meggyötört arcú ember, a **Szagos Gyula püspök**. Megláttam, és mint egészségügyis, megszerettem ezt a beteget. Talán észrevehette, mert rám nézett kedvesen, mindenkire szigorú határozottsággal rászólt, ne is beszéljen, nincs engedély, mert nincs meg az egész pénz. Mindenki érveit lesöpörte. Megadta nekem is a szót: Püspök atya, már szétmentek a makett fényképek, küldtek adományt, nem tudjuk visszaadni, sokak címét nem ismerjük, botrány lesz. És ne engedélyezze a templomot, csak az alapot. Az állhat sokáig is. És a téglánk is megvan. Valaki felajánlott egy házat is. (**Laklia Mária** volt.)

Maratoni tárgyalás volt. A 12 szigorú és racionális ember szelídebben, de tartotta magát. Végül a püspök beleegyezett, azzal a feltétellel, hogy 2 hetente megyek és beszámolok neki mindenről, ami történik. A **végén Kiss János atya**, a püspöki iroda vezetője jött hozzám: „Jó lenne, ha ilyen munkatársam lenne.”

Püspök atya rendszeresen későn este telefonált nekem, információkat kért, sokszor be is rendelt. Az oltár feletti nagy ólomüveg ablakra ő küldte a pénzt. A nevét beírtuk az ablak szélére. Ha látjuk, mondjunk egy fohászt érette.

Ha ő nincs, templom sincs.

Egyszer csak jött a telefon Marosi Gábor tervezőtől, hogy nem engedélyezik a kolumbáriumot úgy, hogy az közvetlen a templomból, vele egy szinten nyíljon, csak kint, vagy alagsorban. A terv szerint a miénk pedig a szentélyből nyílik.

Atya jött a konyhába. Menj az ÁNTSZ-hez, mint egészségügyi dolgozó, vidd a terveket, hogy írják alá.

Igencsak félve mentem. Nem tudom miket beszéltem, de **Korompay Mária** azt mondta, hogy valóban így van, de a rendelet még nem lépett hatályba, és aláírta.

Nem is gondoljuk, mikor csak átmegyünk az urnatemetőbe, hogy az országban csak nálunk van így. Atyánk akadályt nem ismerő határozottsága miatt van ez, mert én el nem mentem volna!

Aztán sehol sem kaptunk megfelelő hosszúságú gerendákat.

Atyánk jött a konyhába. Menj a Minisztériumba. Ott van egy jóindulatú ember. Megmondta a nevét. Kérj segítséget, hol tudjuk beszerezni. Elmentem. Az illető szabadságon volt. Valaki megkérdezte segíthet-e? Elmondtam. Kijött Atyához. Majd hetek múlva jött telefon, hogy a nyíradonyi TŰZÉP-re menjünk másnap 8 órára érte. Éppen trombózisban feküdtem otthon, Piroskánk hozott enni, de elvállaltam a fuvart. Vittem Atyát, kőművest, ácsot, a hóban, hajnalban.

A Tűzép vezetője azt mondta, hogy itt vannak a gerendák, de már elígérte másnak. Mennyiért adná nekünk? ... Várjunk, mire vége a munkaidőnek, csak akkor lehet a rakodókat megkérni ... Két nap múlva itt voltak a gerendák.

Már állt a templom, mikor Atya megint jött a konyhába: Terjed a hír, hogy a templom melletti házban kocsmát akarnak nyitni. Katasztrófa lenne. Egyesek a miséről egye-

nest a kocsmába mennének. Kérdezd meg őket, eladnák-e? Nem is ismerem őket. Az nem akadály. A Szűzanyáért. Kérdeztem a házaspárt. Eszük ágába sincs eladni. Még beszélgettem velük kicsit. Hirtelen a férj szólt: A Gyula utcában eladó egy ház, pont a rokonaink mellett. Esetleg oda költöznénk. Katus húgommal felkerestük nyomban. Barátnője, Ildi volt az eladó. Csöngetésre nem jött. Benéztünk az ablakon, földön feküdt. Feltoltuk a redőnyt, Katus bemászott. Ildikó nyugtatókra ivott, mert férje elhagyta. Meg akart halni. Húgom támogatta, kisírta magát. Mondtam megvinnénk a házat. Tegnap volt vevő, és felvette az előleget. Visszafejtjük, sőt... Ő is az Atya hittanosa volt, végül nekünk adta el. **Az árat Horváth János Atya fizette ki.** A Kármelitákra írtattuk, úgyis jönnek. De kevés volt a papjuk, nem jöttek, visszaadták a házat. A rozszant ház le lett bontva és ez a hely most a templom parkolója.

Utóbbiakat kissé humorosan írtam le.

De ami nagyon komoly volt, az, az Atya teljesítménye volt!!! A pénz megszerzése. A püspök által hirdetett országos gyűjtésből csak egy millió jött be. Kéne anyagot venni, és itt a három kőműves, és a sok segédmunkás! Azok étkeztetése! Atyát sokat vittem külföldre, „kolduló” útjaira. Mindig csak annyi pénzünk volt, ami egy-két hétre elég. Hetente fizettük a munkásokat, és nem tudtuk lesz-e a következőre? Akkor a segédmunkások jó óra bére 40 Ft **Berta Endre** vezető kőművesé 250 volt. Végül a templom 50 millióba került, + az étkeztetés 3 évig, benzinköltségek, beugrók. Ezeket a **Horváth János** atya segítette kifizetni. Nekem ő adta a pénzt, hogy bevásároljak a munkások étkeztetéséhez.

Atya találta ki azt is, hogy építsünk kolumbáriumot is, mert ez majd a későbbiekben is milyen jó lesz! Mondta a

mérnöknek, hogy így a kicsik, a felnőttek, és az eltávozottak egységét öleli fel majd templomunk. Akkor kevés kolumbárium volt még.

Atya eget-földet megmozgatott, az összes német barátját, akik hirdetést is adtak fel amerikai újságban, mire a disszidens magyarok is küldtek 10-20 dolláros csekkeket. Sokszor sírva számoltak be, hogy gyötri őket a honvágy. Később sokan eljöttek megnézni áll-e a templom? Sokat segített **Vas Aranka,** a szobrokat is ő fizette az USA-ból.

Maria Simma, aki beszélt a szenvedő lelkekkel, ő is küldött. Arcképe ott van a kolumbárium ablakán. A tisztítóúz-be lenyújt egy skapulárét. **Neki a Szűzanya mondta, hogy segítsen.** Ő is itt volt megnézni a templomot, és beszélt is a templomban a szenvedő lelkekről: hogy Isten a szeretetet nézi, nem annyira a teljesítményt.

Elmondta, hogy ismert egy anyát, aki abortuszban halt meg, és egy napi áldozó férfit, aki sokakat kritizált, ő is meghalt. A nő a Mennybe jutott, a férfi a tisztulás helyére. Nem akarta elhinni. De az anya nagy bűnbánatot tartott, meggyónt, és Isten irgalmára hagyatkozott. Gondoljunk arra:

Isten főleg a szeretetünket nézi, és hogy mennyire kell szeretnünk egymást! A szeretet gyógyít és megelőz, a kritika öl. Könyve is megjelent, magyarul is.

Atyának a rózsafüzér mindig a kezében volt. Minden ruhája zsebében is volt egy. Járkált a szőlő lugasban, és imádkozott. Kérdeztem miért, kiért imádkozik ilyen sokat? Azt felelte:

Gondolatban végigmegyek az utcákon, minden családot ismerek, bemegyek a házba, ismerem minden bajukat, és értük imádkozom. – Drága Atya, akkor te sokat gyalogolsz. – Értük élek.

Dr. Takács Nándor OCD (kármelita) székesfehérvári megyéspüspöktől kapta e levelet (1062-3/ 1997) Antal Atya:

Főtisztelendő Püspöki Tanácsos Plébános Úr!

Nagyra becsülöm és méltányolom Főtisztelendőséged papi buzgóságát, amelyet eddigi állomáshelyein a lelkek javára kifejtett, nemkülönben azt a sokrétű és áldozatos munkát, és fáradozást, amit az érd-postástelepi templom építésében végez. Főpásztori köszönetem nyilvánítása mellett, érdemei elismeréséül. Főtisztelendőségedet jelen soraim erejével kinevezem: **Tiszteletbeli Főesperessé.**

Ezen kinevezésem feljogosítja a lila gallér, és birétum viselésére.

Fogadja Főtisztelendőséged ezt a kinevezést azzal a szeretettel, amilyennel én azt adom. Kívánom, hogy a Mindenható adjon testi-lelki erőt és sok kegyelmet, hogy még számos éven keresztül végezze áldásos munkáját.

Imádságos köszöntéssel és püspöki áldással,
Székesfehérvárott, az Úr 1997. évében.

Árpádházi Szent Erzsébet ünnepén november 19-én

Dr. Takács Nándor.

Atya sohase viselt lila gallért és birétumot, mert nem is vett. Erről pedig nem is beszélt senkinek.

Takács Nándor püspök Atya 1999. XII. évi püspöki körlevélben búcsújáró helynek nevezte ki templomunkat.

Előzménye az lehetett, hogy Antal Atya levelet írt a püspöknek, hogy templomunkban több jelenés és imameghallgatás történt. **Késő Géza bácsinak is megjelent a Szűzanya.** Ő teljesen megbízható racionális mérnök volt. Említette **Horváth János minorita szerzetest** is, és a **Ferences Kis-**

testvérek közül egy atyát. Ő mondta el, hogy elkeseredve térdelt a kóruson egy imatálalkozónk alkalmából, amikor az oltár felől, a Szűzanya képe közeléből, a Szűzanya vigasztaló bátorító, és szeretetteljes szavait hallotta...

Antal atya munkásságát, a város is tiszteletben tartotta, és amikor felépítette szerintünk az egyházmegye legszébb templomát, a díszpolgári címet adományozták neki.

Én hiszem, hogy Antal Atya él, és értünk él. Vannak, akik már nem találkoztak vele, de tudja meg mindenki, aki ebbe a templomba belép, Antal atya imája és szeretete végig fogja kísérfni napját, és egész életét.

Templomunk ragyogó belseje

Óvári Margit szerzetes nővér az UNUM főnöknője, a boldoggá avatását váró Mester Margit alapítása

Antal atya egy szentmiséjén rosszul lett. Gyomorrák. Plébániáját el kellett hagynia. Én fogadtam be, hiszen több mint 50 évig voltam mellette, és Neki köszönhetem a Szűzanyát, és hogy a Szűzanya ügyét szolgálhattam. Mindent köszönök neki most is és majd az Égben is. Nem panaszkodott. Egyszer mondta: csak 5 percig ne fájna a gyomrom.

Örült neki, mert nem akart Papi Otthonba menni a templom közeléből, amely az élete volt. Egy ideig járt kisegíteni. Hét évig ápoltam, közben volt 7 műtétünk is. Éjjelre és napra kerestem ápolókat mellé. **Bálint Lászlóné volt az éjszakás. Nagy szeretettel vette körül, ma is, mert ő díszíti sírját, és érte takarítja a kolumbáriumot is.** (A Bálint házaspárra mindig lehetett atyának számítani. Ők 11 ólomüveg ablakot vettek meg, amikor pénz kellett.) Antal Atya sírja mindig tele virágokkal, nagyon szép.

Halála előtt pénteken mindenkitől bocsánatot kért, a szentségeket felvette. Péntek este elbúcsúzott, többé nem szólt, csak a Szűzanya képét nézte a falon. Meghalt másnap, szombati napon. 2007. május 7. Síremléke egy fekete szikla tömbön ferde arany kereszt, a szikla hordozza. Igen az ő Jelképe. Ő hordozta, akiket Isten rábízott. Mögötte felirat:

A Szűzanyát bensőségesen szeretted.

Erre tanítottál minket is.

Az Ő tiszteletére építetted templomunkat.

55 éven át szolgáltad az Urat és a Reád bízottakat.

Tudjuk, most is imádkozol értünk!

Láttam, hogy a szentmiséken mennyien vannak még halála után is. Vetése virágba borult. Örültem, de a szívem mégis fáj, hogy ő már nem láthatja.

Akkor Jézustól kaptam azt a gondolatot, hogy mindenki, aki itt imádkozik, (nem lennének itt, ha ő nem építi fel a templomot) azok imájából kap az Antal Atya is, növeli örömet, és így dicsőségét is. **Mert a mi Jézusunk nagy ajándékozó! Olyasmit is kitalál, amire mi nem is gondolunk az Ő végtelen szeretetében és kedvességében.**

Arra is gondoltam, hogy lehet, hogy hiányzik neki ez a templom. Akkor imádság közben, hirtelen biztos voltam benne, hogy **ez a templom a Mennyben is épül**, és ott örökké megmarad. Mert ez a földi, néhány száz év alatt, vagy előbb-utóbb leomolhat. Töprengtem, igaz lehet ez? De **Jézus** azt mondta egy szentnek:

Mennyei Atyám mindent magához ölel, és megőriz, amit Érte tettek.

És e templom az Isten dicsőségére és a Szűzanya iránti szeretetünk kifejezésére épült. Azt is mondta, hogy a

Mennyben semmi sem hiányzik, ami itt a földön kedves volt nekünk.

Hiszem, hogy Antal Atyára az Égben is vonatkozik az, hogy **„Te Pap vagy mindörökké.”** Ott is pap és az Égi templomban várja a hazatérőket, azzal a nagy kedvességgel, szelídséggel és szeretettel, ami az ő szívében volt, és ahogyan körülvette híveit, kicsiket és nagyokat egyaránt.

Ezért mondhatta egyszer neki valaki:

Atya! Maga olyan, mint egy anya!

Mostanában paphiány miatt egy atyának sok filiája van. De neki csak egy volt: Érd-Postástelep! És mindenki, aki most itt él, még ha nem is jár templomba, biztos lehet, hogy Antal Atya szeretete és imája kísérni fogja. És ez nem az Ő érdeme. Jézus az, aki szeretetét százféle módon érezteti velünk.

Egy drága jó Atya szíven keresztül, minket akar elérni, és minket akar megragadni. Hogy elfogadjuk Őt, hogy üdvöztessen, hogy a Mennybe vihessen minket.

Antal Atya 100 éves lenne. De Antal atya él. Nemcsak szívkben. Köztünk van, és ha hazamegyünk, Ő fogadja majd híveit az égi közösségben, a Szűzanya Égi Templomában. **Mert Isten rá bízott minket. És ezt soha nem vonta vissza.**

Mondassunk érte néha szentmisét, vegyük fel a skapulárét a Kármelhegyi Boldogasszony ünnepén, július 16-án. És néha mondjunk köszönetet sírjánál a kolumbáriumban Istennek, hogy nekünk adta őt.

Sírjánál sokan imádkoznak. Van, aki letérdel. Nagymamák sírva mondják, ő esketett, gyermekeimet ő keresztelte, és tőle kapták a hitet, amit ma is megtartanak. Én nem

látok a szívekbe. Biztos vannak, akik elfelejtették, de vannak, akik nem felejtenek. A régiek biztos nem. **Pál Ilonka, a Domonkos család melegszívű Ilonkája. Ilonka édesanyja Házi Kati néni,** sokat segített Atyának, betegségében is látogatta messze földön híres fánkját hozta és petrezselymet frissen. Már odaát van ő is. Valamit jól csinálnak, mert Domonkos Gyuszi nagy családja ma is örömeinkre ott van azonos szeretettel szentmiséken. **Gitkánk, Windischné Marika, akit atya Kricseknek** hívott, (Kricskovics). Ő Atya képét az ebédlőjében őrzi. **Bálintné Ági. Beregszászi Erzsike, aki azt mondta, atyától kapta meg a Szűzanya szeretetét.** Együtt voltunk Fatimában. A jelenés helyén imádkozott az atya mellett ülve, amikor hirtelen akkora szeretetáram járta át, ami a Szűzanyától jött az atya közvetítésével. És ő azóta szereti a Szűzanyát, és egyszerre az atyát is, a mai napig. Órákig nem tudott eljönni onnan. És sokan mások... Amikor találkozom velük látom, hogy könnyes a szemük.

Bensőséges Mária-tisztelete most is él hívei lelkében és ebben az Atya életétől szóló beszámolóban is.

A következő imákat Atya halála után, imakönyvében találtuk.

Élet Halál Ura, drága Mennyei Atyám!

Ne engedd felednem, hogy utas vagyok e világon, vándorló néped tagja. Ne engedd felednem, hogy nekem is át kell mennem a halál szoros kapuján!

Készíts fel engem a találkozásra jószágos Jézusom!

Tégy szabaddá földi ragaszkodásoktól, hogy könnyű szívvel távozhassam. Segíts elrendezni dolgaimat, amíg időm van itt. Adj erőt a bocsánatkéréshez és a bocsánatadáshoz.

Szabadíts meg a félelemtől, hogy ne rettegjek az ismeretlen-től és a döntő pillanatban is Rád, szerető, várakozó atyai Szívedre gondoljak. Adj türelmet elviselni azt, ami halálomat megelőzi itthon, vagy a kórházban.

Adj bátor hitet, szeretetet, határtalan reményt, ha halálomra gondolk. Köszönöm, hogy járhattam szép világodban és szolgálhattam Neked Atyám!

Boldogan szolgálnálak odaát is, vigasztalva szerető Szívedet a bukott angyal és oly sok lélek „Nem szolgálok” szavaiért. Szolgálni Neked egy életen át a legnagyobb boldogság és kegyelem volt Atyám!

Köszönöm, hogy velem jártál, és útitársakat is adtál. Köszönöm, hogy életem vége felé Hozzád készülhetek és majd örökké Veled lehetek Országodban. Köszönöm, hogy munkatársad lehettem itt, és hogy majd örökké áldhatlak és szerethetlek Téged az Örökkévalóságban!

Köszönöm neked Máriát, akit Édesanyámul adtál, Akit szolgálhattam és híveim lelkében templomot építhettem neki. Köszönöm, hogy megnyitottad nekem ezt az Istennek elzárt kertet, és hogy mélységes szeretetre gyulladtam Iránta!

Köszönöm, hogy szeretetét a rám bízottak szívébe ültethetem, oly sok időn át.

Mennyei Atyám! Jézussal, Kezeidbe ajánlom lelkemet.

Halálom óráján jöjjön el értem az én Kármelhegyi jó Anyám és találjon úgy, amint az ő áldott Orcáját nézem! Amen.

Antal atya így is halt meg, a Kármelhegyi Szűzanya képét nézte.

Megható imája megérinthesi azokat, akik szintén Istenért éltek.

Szűzanyám segíts!

Adj erőt, hogy bízni tudjak, Ha bántanak, ne zokogjak.

Áldd segítőimmet, hogy tűrjenek, Hibáimmal is szeressenek.

Segíts erőtlenségemben, hogy érted vigyem keresztem.

Légy árvaságom támasza, Te vagy a gyengék Édesanyja!

Te őrizzed gyengülő eszem, Add, életem teher ne legyen.

Adj segítőknek szeretetet. Éljen bennük jóság, irgalom,

Öregségemet értő szánalom. Áldd, őrizd őket édes Jézusom,

Találkozzunk Nálad egykoron.

Utolsó napjaim kezdedbe ajánlom.

Te légy most az én Vigaszom! Vezess, erősíts,

oltalmazz! Végső órámban irgalmazz!

Szűzanyám, Fiaddal együtt, gyertek értem!

Hiszen értetek éltem! Amen.

Dr. Zádor István, a ciszterci rend tagja, és a nyolcadikosok

osztályfőnöke, levelet írt Shvoy Lajos püspöknek:

Nagyméltóságú Püspök Úr! Kegyelmes Uram!

Mersei Antal idén júniusban a Szent Imre gimnáziumban leérettségizett. Nyolc év óta diákunk. Mindig, mint derék, jóra való, jóakarató fiút ismertem, akinek szerény kedves viselkedése, sok örömet szerzett nekünk.

Mély tisztelettel bátorkodom Kegyelmes Úr jóakarató figyelmébe ajánlani Mersei Antalt, és hiszem, hogy az egyházmegye derék, munkás papja lesz!

Szorgalmával és példás kitartásával az egész tanári kar jó véleményét érdemelte ki magának, és mindenki reméli, hogy föl méltóztatik venni.

Kegyelmes Úrnak is csak örömet fog szerezni.

A legnagyobb tisztelettel küldi kézcsókját: Dr. Zádor István.

Mersei Antal Atya nemcsak a Püspök atyának, hanem híveinek, sokaknak és a Mennyei Atyának is életével örömet szerzett.

Kedves Olvasó!

**Antal Atya minden tisztelőjének szívesen ajándékozom
könyvemet:**

**„A Vigasztalás Imakönyve:
Imádságaim a Biblia nyomán,” annak, aki szeretné.
E könyvet ajánlja dr. Katona István püspök Atya és
dr. Seregély István érsek atya is.**

Érd, 2019. május 14.

Nehéz Márta Mirjam OCDS

Telefon: +36-30-352-4102

www.kivigasztalengem.hu

szuzanya@t-online.hu

ISBN 978-615-5165-20-7

A kiadvány
a Páros Print Bt. gondozásában készül
Műszaki szerkesztő: Pákozdi Ferenc
Felelős kiadó: Páros Print Bt.